

החברה האנושית המציאה כבר לים, סורגים, דלתות פלדה ובתרי סוחר. היא המציאה אותם עבור האנשים שהפרו את חוקיה, שי סיכנו את שלומה. הם נכלאו כדי שלא יוסיפו לסכן את שלום הצבור. חוק יסוד זה קיים, כמו בכל ארצות העולם, גם בישראל. אזרחי ישראל חיים בכטחון כי יש מי שדואג, שפושעים אשר ביצעו את פשעיהם נגד החברה יושמו בי מאסר, או תחת פיקוח, כדי שלא יחזרו שנית לבצע את פשעיהם. אמהות ששמעו על פושעי מין שי ביצעו מעשי זוועה בילדים, נשמו לרווחה כאשר התברר להן כי הן פושעים נשפטו והושמו במאסר. אזרחים ששנתם נדרה לשמע מעי ללי כנופיות פורצים שהריקו דירי רות, חזרו לישון בשקט כאשר נכלאו הפורצים.

אולם הכטחון, השלווה, והשקט בטעות יסודם. כי רוצחים, פורצי צימ, אנסים ובריונים, שנתפסו בי מעשיהם, הואשמו כחוק ונכלאו בצו החוק מאחורי סוגר ובריה, מסתובבים ברחובות ישראל, זמן קצר אחרי מאסרם — חופשים, ללא פיקוח, ככל שאר האזרחים. הם יושבים ליד בקולנוע, במגרש הכדורגל, הולכים לידך ברחוב, חופשים בתנועותיהם. אין איש שימנע מהם לחזור על פשעיהם.

השגעון הנורא

המישה אנשים עלו בשבוע שעבר לאוטובוס המוביל מבתיים ליפו. זה היה באמצעיתו של יום חורף בהיר. הקבוצה העליזה לא נבדלה בשום פרט שהוא משאר האנשים שישבו באוטובוס. הם היו לבושים כמוהם, מראה פניהם היה כשל שאר האנשים וגם שיחתם השקטה והרוגעת לא נבדלה בשום פרט שהוא מהאחרים.

ביפו, ירדו החמישה מהאוטובוס, טיילו ברחוב המרכזי של העיר. הם התבוננו בחלונות הראווה, החליפו הערות, נכנסו למסעדה של ויקטור דיין בשדרות ירושלים, כדי ללגום משקאות. אחרי שיחה משעשעת נכנסו החמישה לקולנוע נוגה ביפו, להציג יומית של הסרט אפרודיטה. גם בקולנוע לא נבדלה התנהגותם מהתנהגות שאר הצופים בסרט. הם ישבו בשקט, עקבו ביטולו אחרי המתרחש על הבד, החליפו הערות על תוכן הסרט וטיב הביצוע. כשהסתיים הסרט עוד טיילו החמישה ברחובות יפו, עלו על אוטובוס שהחזירם לבתיים. בשעות שבילתה החבורה בחופשתה ביפו, נקרו בדרכה מאות אנשים, איש מהם לא העלה בדעתו שהחבורה העליזה אינה אלא קבוצת אסירים, שכל אחד מהם היה בשעתו, לפני שנים מעטות, מרכז התענינות ציבורית.

★ ★ ★
בית המשפט הרשיע
לפני שש שנים הוסערה המדינה כור לה מהידיעה על רצח מתועב שבוצע בי רמת-גן. רחל לוי, ילדה בלונדית בת 4, נעלמה מבית הוריה, נמצאה אחרי חיפושים ממושכים בין צברים ודוקינים, כשגופתה עירומה. החוקרים קבעו מיד: הילדה נאגה סה ונרצחה. כעבור חודשים מספר נמצא גם האיש שביצע את הרצח. היה זה ויקטור מיואן, חולה בבית-החולים לחולי-רוח שביטלביה, ירושלים. הוא הודה בפשע, הוביל את השוטרים למקום הרצח ואף זיהה את המפתח השחדי, שבו בוצע הרצח.

משפטו של ויקטור מיואן, עולה ממצרים, עורר אף הוא סערה. היו שטענו כי ויקטור מיואן זיהה רק בדמיונו החולני את עצמו כרוצח (העולם הזה 820) ולמעשה הוא

מימין לשמאל: ויקטור מיואן (אונס ורצח), יעקב מזרחי (התפרצות), מרדכי ועקנין (התפרצות), דניאל רפאל (התפרצות) ואיש העולם התחתון החיפאי, שלמה ספרו. יש להם נושאים משותפים לרוב. במסעדה מרכזית בשדרות ירושלים ביפו, לאור היום, ללא כל פיקוח, חוגגים חמישה ניזונים את חופשתם בבתית טמפו ובירה. יושבים,